

Spauda ir informacija

Europos Sąjungos Teisingumo Teismas
PRANEŠIMAS SPAUDAI Nr. 147/20
2020 m. lapkričio 24 d., Liuksemburgas

Sprendimas byloje C-59/19
Wikingerhof GmbH & Co. KG / Booking.com BV

Viešbutis, naudojantis *Booking.com* platformą, iš principo gali pareikšti ieškinį prieš šią bendrovę valstybės narės, kurioje šis viešbutis įkurtas, teisme, siekdamas įpareigojimo nutraukti galimą piktnaudžiavimą dominuojančia padėtimi

Nors taip ginčijami veiksmai būtų susiję su sutartiniais santykiais, taikoma Reglamente „Briuselis Ia“ numatyta specialioji jurisdikcija bylose dėl deliktų arba kvazideliktų

Wikingerhof GmbH & Co. KG, pagal Vokietijos teisę įsteigta bendrovė, valdanti viešbutį Vokietijoje, 2009 m. sudarė sutartį su *Booking.com BV*, pagal Nyderlandų teisę įsteigta bendrove, turinčia buveinę Nyderlanduose ir valdančia apgyvendinimo rezervavimo platformą. Tai buvo tipinė *Booking.com* pateikta sutartis, kurioje, be kita ko, numatyta: „Viešbutis pareiškia iš *Booking.com* gavęs Bendrųjų sutarties sąlygų <...> versijos 0208 kopiją. Jos pateikiamos internete, *Booking.com* svetainėje <...>. Viešbutis patvirtina, kad sąlygas perskaitė, suprato ir joms pritaria. Sąlygos yra šios sutarties dalis <...>.“ Vėliau *Booking.com* kelis kartus keitė šias bendrąsias sąlygas; su jomis galima susipažinti šios bendrovės ekstranete.

Wikingerhof raštu užginčijo nagrinėjamos sutarties papildymą nauja bendrųjų sąlygų versija, apie kurią *Booking.com* pranešė savo sutartiniais partneriams 2015 m. birželio 25 d. Ji nurodė, kad dėl *Booking.com* dominuojančios padėties tarpininkų paslaugų ir apgyvendinimo rezervavimo portalų rinkoje neturėjo kito pasirinkimo, tik sudaryti minėtą sutartį ir patirti *Booking.com* bendrųjų sąlygų vėlesnių pakeitimų poveikį, net jei tam tikra *Booking.com* praktika yra nesąžininga, taigi prieštarauja konkurencijos teisei.

Vėliau *Landgericht Kiel* (Kylio apygardos teismas, Vokietija) *Wikingerhof* pareiškė ieškinį, kuriuo siekė, kad *Booking.com* būtų uždrausta (i) apgyvendinimo rezervavimo platformoje be išankstinio *Wikingerhof* sutikimo prie jos nurodytos kainos rodyti nuorodą „palankesnė kaina“ arba „sumažinta kaina“, (ii) nesuteikti *Wikingerhof* prieigos prie jos sutartinių partnerių per šią platformą pateiktų kontaktinių duomenų ir (iii) susieti jos valdomo viešbučio poziciją vykdomos paieškos rezultatuose su 15 % viršijančiu komisiniu atlygiu. *Landgericht Kiel* (Kylio apygardos teismas) nusprendė, kad neturi teritorinės ir tarptautinės jurisdikcijos, o *Oberlandesgericht Schleswig* (Šlėzvingo žemės aukštesnysis apygardos teismas, Vokietija) tai patvirtino apeliacinėje instancijoje. Pastarojo teigimu, bendrosios Vokietijos teismų jurisdikcijos pagal Reglamentą Nr. 1215/2012¹ (Reglamentas „Briuselis Ia“) šiuo atveju nebuvo dėl to, kad *Booking.com* buveinė yra Nyderlanduose, be to, nenustatyta specialiosios jurisdikcijos nei pagal sutartinės prievolės įvykdymo vietą remiantis Reglamento Nr. 1215/2012 7 straipsnio 1 punkto a papunkčiu, nei pagal žalą sukėlusio įvykio vietą remiantis šio reglamento 7 straipsnio 2 punktu.

Gavęs *Wikingerhof* kasacinį skundą, kuriame teigiama, kad *Oberlandesgericht Schleswig* (Šlėzvingo žemės aukštesnysis apygardos teismas) padarė klaidą nuspręsdamas, jog nagrinėjamas ieškinytis nepriklauso jo jurisdikcijai bylose dėl delikto arba kvazidelikto, *Bundesgerichtshof* (Aukščiausiasis Federalinis Teismas, Vokietija) savo ruožtu kreipėsi į Teisingumo Teismą dėl prejudicinio sprendimo.

¹ 2012 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1215/2012 dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimo ir vykdymo (OL L 351, 2012, p. 1).

Teisingumo Teismo klausama, ar Reglamento Nr. 1215/2012 7 straipsnio 2 punktą taikomas ieškiniui, kuriame prašoma įpareigoti nutraukti tam tikrus veiksmus, susijusius su ieškovo ir atsakovo sutartiniais santykiais, ir kuris grindžiamas argumentu dėl atsakovo piktnaudžiavimo dominuojančia padėtimi pažeidžiant konkurencijos teisės normas.

Teisingumo Teismo vertinimas

Atsakydamas į šį klausimą, Teisingumo Teismas pažymėjo, kad tai, ar taikomas Reglamento Nr. 1215/2012 7 straipsnio 1 punkto a papunktis, ar jo 2 punktas, priklauso, be kita ko, nuo teismo, į kurį kreiptasi, atliekamo šiose nuostatose esančių konkrečių sąlygų patikrinimo. Taigi, jeigu ieškovas remiasi viena iš minėtų taisyklių, teismas, į kurį kreiptasi, turi patikrinti, ar ieškovo reikalavimai, neatsižvelgiant į jų kvalifikavimą pagal nacionalinę teisę, yra sutartinio pobūdžio, ar, priešingai, deliktinio ar kvazideliktinio pobūdžio, kaip tai suprantama pagal šį reglamentą. Konkrečiau kalbant, teismas, į kurį kreiptasi, siekdamas priskirti vienos sutarties šalies prieš kitą pateiktą reikalavimą prie „bylų, kylančių iš sutarčių“, arba prie „bylų dėl delikto“, kaip jos suprantamos pagal Reglamentą Nr. 1215/2012, turi nagrinėti „sutartinę“ arba „deliktinę ar kvazideliktinę“ prievolę, kuri yra šio reikalavimo pagrindas.

Taigi ieškinys yra kylantis iš sutarčių, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 1215/2012 7 straipsnio 1 punkto a papunktį, jeigu, siekiant nustatyti elgesio, kuriuo ieškovas kaltina atsakovą, teisėtumą ar, priešingai, neteisėtumą, neišvengiamai reikia išaiškinti juos siejančią sutartį. Vis dėlto, kai ieškovas savo ieškinyje remiasi deliktinės arba kvazideliktinės atsakomybės taisyklėmis, t. y. įstatyme nustatytos pareigos pažeidimu, ir kai siekiant įvertinti elgesio, kuriuo kaltinamas atsakovas, teisėtumą ar, priešingai, neteisėtumą, nebūtina nagrinėti su atsakovu sudarytos sutarties turinio, ieškinio pagrindas yra deliktas arba kvazideliktas, kaip tai suprantama pagal Reglamento 1215/2012 7 straipsnio 2 punktą.

Nagrinėjamu atveju *Wikingerhof* savo ieškinyje remiasi tuo, kad pažeista Vokietijos konkurencijos teisė, kurioje numatytas bendras draudimas piktnaudžiauti dominuojančia padėtimi, nepriklausantis nuo jokių sutarčių ar kitų savanoriškų įsipareigojimų. Taigi esminis teisės klausimas pagrindinėje byloje yra tai, ar *Booking.com* piktnaudžiavo dominuojančia padėtimi, kaip tai suprantama pagal minėtą konkurencijos teisę. Siekiant nustatyti veiksmų, dėl kurių priekaištaujama *Booking.com*, teisėtumą ar neteisėtumą, nebūtina aiškinti pagrindinės bylos šalis siejančios sutarties, nes toks aiškinimas gali būti reikalingas tik siekiant nustatyti minėtų veiksmų tikrumą.

Teisingumo Teismas konstatavo, kad *Wikingerhof* ieškinys, kiek jis grindžiamas teisine pareiga susilaikyti nuo bet kokio piktnaudžiavimo dominuojančia padėtimi, priskirtinas prie bylų dėl delikto arba kvazidelikto, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 1215/2012 7 straipsnio 2 punktą, tačiau tai turi patikrinti prašymą priimti prejudicinį sprendimą patekęs teismas.

PASTABA: Prašyme priimti prejudicinį sprendimą valstybių narių teismai, nagrinėdami juose iškeltą bylą, gali pateikti Teisingumo Teismui klausimus dėl Sąjungos teisės išaiškinimo ar Sąjungos teisės akto galiojimo. Teisingumo Teismas nenagrinėja nacionalinės bylos. Remdamasis Teisingumo Teismo sprendimu šią bylą turi išspręsti nacionalinis teismas. Šis sprendimas taip pat privalomas kitiems nacionaliniams teismams, nagrinėjantiems panašias problemas.

Žiniasklaidai skirtas neoficialus dokumentas, neįpareigojantis Teisingumo Teismo.

[Visas sprendimo tekstas](#) nuo jo paskelbimo dienos prieinamas CURIA tinklalapyje.

Kontaktinis asmuo: Gitte Stadler ☎ (+352) 4303 3127